

ŽIVOTOPIS SVÄTÉHO MARTINA

aktivita pre mladších žiakov

Túto aktivitu životopisu sv. Martina môžu deti prejsť i za pomoci svojich rodičov. Záverečné otázky sú motiváciou na prežívanie nastávajúcich dní.

Úvod

Svätý Martin sa narodil v meste Szombathely na území dnešného Maďarska okolo roku 316. Ale Martinovi rodičia sa čoskoro presťahovali do Pávie v severnom Taliansku. Jeho otec bol rímsky dôstojník. Martinov otec bol veľmi hrdý na svojho synčeka. Martin sa už ako dieťa učil jazdiť na koni a šermovať. Ako pätnásťročný vstúpil do rímskej légie. Keďže bol usilovný a odvážny, čoskoro sa stal dôstojníkom rímskeho jazdectva. Ale prečo sa volá Martin z Tours? A prečo je taký obľúbený a slávny? O tom rozprávajú príbehy zo života sv. Martina. Jeho príkladný život nám môže pomôcť, aby sme sa v tomto čase povzbudili jeho príkladom a nasledovali Ježiša. Každý nový deň si môžeme uvedomiť, ako možno podľa jeho príkladu konať dobro, pokánie a obrátiť sa k Pánu Bohu celým svojím srdcom.

1. deň – Martin a žobrák

Jedného zimného večera, keď práve silno mrzlo, vracal sa Martin so svojimi kamarátmi do mesta. Ľudia na uliciach boli zababušení do teplých kabátov a ponáhľali sa domov. Ale nie všetci mali teplý domov. Pod mestskou bránou sedel muž v roztrhanom oblečení a ruky vystieral ku všetkým okoloidúcim s prosbou o pomoc. Ale nikto si ho ani len nevšimol. Martin sa zastavil a rýchlo začal

prekutávať svoje vrecká. Nenašiel v nich však nič, čo by mohol mužovi dať, ani peniaze, ani nič na zjedenie. Čo robiť? Nemohol predsa ísť ďalej a nechať chudáka tak. Vtom mu niečo zišlo na um a hneď to aj urobil: vyzliekol si svoj široký a teplý vojenský kabát, vzal meč a jedným švihom rozťal teplú vlnenú prikrývku napoly. Polovicu plášťa podal trasúcemu sa žobrákovi, ktorý s údivom a šťastím pozoroval konanie dôstojníka. Druhú polovicu si Martin prehodil cez plecia a odcválal. Martinovi kamaráti a okoloidúci sa čudovali. Nechápali, prečo to urobil, a posmievali sa z Martinovho polovičného plášťa. Martinovi bolo celkom jedno, čo si druhí o ňom rozprávali. Vlastne už aj zabudol na stretnutie s premrznutým mužom. V noci sa však Martinovi snívalo o človekovi, ktorý mal na sebe polovicu vlneného plášťa. Bol to Ježiš Kristus, ktorý hovoril svojim priateľom stojacim okolo: „Pozrite, to je Martin, podelil sa so mnou o svoj plášť.“ Sen na Martina hlboko zapôsobil. Zatužil lepšie spoznať Ježiša Krista.

otázky:

- Čo by si urobil ty na mieste Martina?
- Ako by si reagoval ty na mieste Martinových kamarátov?
- Ako by si prepojil Martinov sen s vetou zo Svätého písma, kde Pán Ježiš hovorí: „Čo ste urobili jednému z týchto najmenších, mne ste urobili?“
- Ako by si reagoval, ak by sa ti iní vysmievali kvôli tomu, že robíš dobré skutky?
- Čo urobíš pre ľudí, ktorí práve dnes potrebujú tvoju pomoc?
- Ako budeš naplňovať svoju túžbu, aby si lepšie spoznal Ježiša Krista?

2. deň – Martin zmenil svoj život

Rímsky cisár sa pripravoval na vojnu proti Germánom, preto potreboval veľa vojakov. Aby sa vojaci dobrovoľne hlásili do armády a dobre bojovali, sľúbil im mimoriadny žold. Aj Martinovi cisár ponúkol peniaze, ak pôjde do vojny a bude zaňho bojovať. Martin odpovedal cisárovi: „Nechcem vaše peniaze, môj vládca. Ani nechcem ísť do boja. Stanem sa kresťanom a preto nechcem bojovať so zbraňou.“ Cisár sa zarazil a nazval ho zbabelcom a lenivcom. „Pracuješ pre mňa! Si môj vojak! Si dôstojník!“ zvolal cisár. Martin si vzdychol. Vedel, že cisár má pravdu. Čo mal teda urobiť? Napokon povedal: „Dobre, pôjdem do boja, ale bez zbrane. Budem bojovať holými rukami.“ Také čosi cisár ešte nikdy nepočul. Zázrakom však Martin vôbec nemusel bojovať. Na druhý deň ráno Germáni odkázali cisárovi, že nevstúpia do vojny. Vzdali sa dobrovoľne a bez boja. Martin odišiel z rímskej légie a šiel k biskupovi Hiláriovi.

Snažil sa žiť podľa týchto Ježišových slov: „Čo si urobil jednému z mojich najmenších bratov, mne si to urobil.“ Túžil sa stať ešte spravodlivejším a robiť čoraz viac pre chudobných a núdzných.

otázky:

- Ako hodnotíš Martinov postoj voči cisárovi a jeho lákavej ponuke?
- Ako zistil Martin, že sa dobre rozhodol a že to bola Božia vôľa?

- Vieš uviesť situácie, kedy ťa niekto lákal urobiť to, čo je proti tvojmu svedomiu?
- Ako nazývame tých ľudí, ktorí sú pre nás príkladom života?
- Ako praktizoval Martin vetu: „To, čo som prijal, podľa toho budem žiť.“
- Ako sa budeš chrániť v tomto týždni, aby si nerobil niečo proti Božej vôli?
- Ktoré vlastnosti a čnosti potrebuješ stále viac a budeš o ne prosiť v modlitbe?

3. deň – Martin zmenil svoj život

Martin sa stáva biskupom Biskup Hiláriu poznal Martinovu záľubu v tichu a skromnosti. Podaroval mu kúsok zeme v blízkosti mesta. Tam Martin založil pustovňu. Mnoho ľudí sa však chcelo od Martina učiť a žiť ako on. Preto sa z pustovne čoskoro stal kláštor. Martina mali všetci ľudia radi. Vždy si pozorne vypočul ich starosti a pomáhal im, ako len mohol. Vo veľkom meste Tours, v blízkosti Martinovho kláštora hľadali nového biskupa. Ľudia hneď nadšene volali: „Nech sa stane biskupom Martin!“ Všetci si boli istí, že im bude naozaj dobrým biskupom. Ale Martin tým vôbec nebol nadšený. Nechcel ísť do veľkého mesta ani byť biskupom. Túžil ďalej žiť a pracovať ako jednoduchý mních.

Blížil sa deň voľby biskupa. Ľudia prišli za Martinom a chceli ho odvieť do mesta. On sa im však schoval do maštale medzi husi. No husi tak hlasno gagotali, že ľudia Martinovu skrýšu hneď našli. Napokon prijal novú a zodpovednú úlohu. Zvolili ho za biskupa a svoje poslanie vykonával veľmi dobre. Odvtedy ho ľudia volali Martin z Tours.

otázky:

- Čo si biskup Hiláriu najviac všímal na Martinovi?
- Čo si ľudia najviac všímali na Martinovi?
- Aké vlastnosti očakávali ľudia od nového biskupa?
- Čo si budeš najviac všímať na ľuďoch vo svojom okolí?
- Ktoré vlastnosti potrebuješ k tomu, aby ťa ľudia v okolí považovali za zodpovedného?

4. deň - Martin uzdravuje

Keď sa stal Martin biskupom, bol často na cestách, navštevoval mnohých ľudí v rozličných mestách. Raz prišiel aj do Paríža. Paríž je veľké mesto a hneď pri mestskej bráne bol čulý ruch. Obchodovalo sa tam, vyjednávalo i zobralo. Martin sa sotva mohol pohnúť. Len jeden človek sedel v kúte, bokom od všetkého toho zhonu. Bol totiž malomocný. Všade na tele i na tvári mal rany, ktoré krvácali a hnisali. Všetci muža obchádzali, lebo vyzeral hrozne a ľudia sa báli, že sa nakazia. Martin podišiel k nemu, objal ho a pobozkal. Myslíte, že ochorel? Nie, stalo sa čosi celkom iné, niečo neveriteľné: Chorý muž v tej chvíli vyzdravel a mal peknú hladkú tvár i telo.

Biskup Martin bol zase na cestách. Keďže tak veľa cestoval, poznali ho ľudia aj na tých najodľahlejších miestach a veľmi sa tešili, keď ich navštívil. Väčšinou ho očakávali už pri mestských bránach a vždy sa našiel niekto, kto mal k nemu zvlášť naliehavú prosbu.

Tentoraz to bol otec, ktorý bol pre svoju ťažko chorú dcérku celkom zúfalý. Dievčatko sa už nemohlo takmer ani pohnúť, nehovorilo a viac dní už nejedlo ani nepilo. Všetko naznačovalo,

že čoskoro zomrie. Martin mal veľký súcit s chorým dievčatom i s jeho rodičmi. Modlil sa vrúcne a prosil Boha o pomoc. Potom dal malej pacientke opatrne prehltnúť za lyžičku posväteného oleja. Tým sa to však neskončilo! Dievčatko sa Martinovi poďakovalo a začalo sa rozprávať s rodičmi. Potom vstala začala chodiť. Napriek tomu, že dlho ležala, pevne stála na nohách. Bola celkom uzdravená.

otázky:

- Ako sa zmenil život Martina po zvolení na biskupa?
- V čom sa Martin vôbec nezmenil po zvolení na biskupa?
- Čomu sa práve venovali ľudia a čo si nevšímali?
- Ktorá vlastnosť biskupa Martina zvlášť vyniká v tomto príbehu?
- Ktorá vlastnosť ľudí zvlášť vyniká v tomto príbehu?
- Kto na príhovor Martina uzdravil choré dievčatko?
- Čo si budeš v tomto týždni zvlášť všímať vo svojom okolí a ako chceš reagovať?
- Kto v tvojom okolí potrebuje uzdravenie a za koho obetuješ svoje prosebné modlitby?

5. deň – Martinova posledná cesta

Martin už zostarol, no stále veľa cestoval. Rozprával ľuďom o Ježišovi a mnoho im pomáhal. Stávalo sa, že pri jeho službe chorým a biednym sa stal zázrak. Raz sa však predsa vybral na svoju poslednú cestu. Keď mal Martin osemdesiat rokov a bol už veľmi unavený, prosil Ježiša: „Pane, myslím, že je čas ísť k tebe domov.“

Martin zomrel 8. novembra. Jeho telo previezli do Tours, do jeho biskupského mesta. Biskupa Martina pochovali 11. novembra. Prišlo mnoho ľudí, aby sa rozlúčili so svojím Martinom, ktorý pre nich urobil toľko dobrého. Boli si celkom istí, že Martin žil ako svätec. A tak netrvalo dlho a všetci hovorili už len o svätom Martinovi.

To všetko sa stalo pred mnohými, mnohými rokmi. Ale príbehy o svätom Martinovi neupadli do zabudnutia aj vďaka jeho rovesníkovi, Sulpiciovi Severovi, ktorý napísal životopis sv. Martina. 11. novembra si každoročne v celej Cirkvi uctievame svätého Martina, ktorý je zároveň patrónom našej bratislavskej arcidiecézy.

otázky:

- Ako Martin prežíval posledné roky života?
- Čo znamená Martinova veta: „Pane, myslím, že je čas ísť k tebe domov.“
- Ako prežil svoj život Martin a aký prívlastok získal od ľudí a od Cirkvi?
- Ako budeš žiť svoj život a koho môžeš prosiť o príhovor za seba a za iných u nebeského Otca?

Omaľovánky:

